

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Teil I

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa
Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 7. Dezember 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 7 grudnia 1940 r.	Nr. 67
------	--	--------

Tag dzien	Inhalt / Treść	Seite strona
29. 11. 40	Berordnung über Sachverständige für den Kraftfahrzeugverkehr Rozporządzenie o rzeczoznawcach ruchu pojazdów mechanicznych	349 349
29. 11. 40	Berordnung über die Ausbildung von Kraftfahrzeugführern Rozporządzenie o wyszkoleniu kierowców pojazdów mechanicznych	351 351

Berordnung

über Sachverständige für den Kraftfahrzeugverkehr.

Vom 29. November 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichsanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Als amtlich anerkannter Sachverständiger im Sinne der gesetzlichen Vorschriften über den Straßenverkehr, insbesondere über die Prüfung von Kraftfahrzeugen, Kraftfahrzeugführern und Fahrlehrern gilt, wer vom Referenten für Straßenverkehr im Amt des Generalgouverneurs (Straßenverkehrsreferent GG.) als Sachverständiger für den Kraftfahrzeugverkehr anerkannt worden ist. Die Anerkennung setzt voraus, daß der Bewerber seine Eignung, insbesondere seine Sachkunde und Unparteilichkeit dartut.

(2) Die Unparteilichkeit ist durch eine Versicherung des Bewerbers nachzuweisen, daß er in keinem Abhängigkeitsverhältnis steht, welches seine Prüfungstätigkeit beeinflussen könnte, und durch eine Verpflichtung, in ein solches Abhängigkeitsverhältnis nicht einzutreten, solange er als amtlich anerkannter Sachverständiger tätig ist.

(3) Die Sachkunde ist darzutun durch den Nachweis

1. eines abgeschlossenen Studiums des Maschinenbau-fachs auf einer Technischen Hochschule;
2. einer insgesamt mindestens zweijährigen praktischen Ingenieur-tätigkeit, die zur Vorbildung für die Tätigkeit als Kraft-fahr-sach-verständiger geeignet sein muß; davon muß mindestens ein Jahr auf die

Rozporządzenie

o rzeczoznawcach ruchu pojazdów mechanicznych.

Z dnia 29 listopada 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Za uznanego przez urząd rzeczoznawcę w myśl ustawowych przepisów o ruchu drogowym, szczególnie o badaniu pojazdów mechanicznych, o egzaminach kierowców pojazdów mechanicznych i nauczycieli jazdy, uchodzi ten, kto przez Referenta Ruchu Drogowego przy Urzędzie Generalnego Gubernatora (Referent Ruchu Drogowego GG.) uznany został jako rzeczoznawca ruchu pojazdów mechanicznych. Warunkiem uznania jest, aby kandydat wykazał swoje kwalifikacje, szczególnie swoje wiadomości fachowe i swą bezstronność.

(2) Bezstronność udowodnić należy zaręczeniem kandydata, że się nie znajduje w żadnym stosunku zależności, któryby mógł wywrzeć wpływ na jego czynności badania i egzaminowania, oraz zobowiązaniem się, że do takiego stosunku zależności nie wstąpi, dopóki czynny jest jako uznany przez urząd rzeczoznawca.

(3) Wiadomości fachowe wykazać należy dowodem:

1. ukończonego studium działu budowy maszyn politechniki;
2. praktyki inżynierskiej, obejmującej łącznie co najmniej okres dwuletni, która dla wykształcenia przygotowawczego do wykonania czynności jako rzeczoznawca pojazdów mechanicznych winna być dosto-

Tätigkeit in einer Kraftfahrzeugfabrik oder einem geeigneten Kraftfahrbetrieb entfallen;

3. eingehender Kenntnis des Baues und Betriebs und völliger Sicherheit und Gewandtheit in der Führung von Kraftfahrzeugen der Betriebsarten und Klassen, für deren Prüfung die Anerkennung als Sachverständiger beantragt wird;
4. eingehender Kenntnis der Vorschriften über den Straßenverkehr;
5. ausreichender Kenntnis der deutschen Sprache.

(4) Der Nachweis zu Abs. 3 Nr. 3 bis 5 ist durch eine Prüfung vor einer vom Straßenverkehrsreferenten GG. bestimmten Stelle (Prüfungsausschuß für Kraftfahrachverständige) zu erbringen. Die Prüfungsordnung für den Prüfungsausschuß erläßt der Straßenverkehrsreferent GG.

(5) Der Straßenverkehrsreferent GG. kann allgemein oder im Einzelfall Abweichungen von den Bestimmungen der Anerkennung genehmigen oder bei Hilfsfachverständigen besondere Einschränkungen für die Prüfungsbefugnis anordnen. Er kann insbesondere

1. Hilfsfachverständige unter Befreiung von den Vorschriften des § 1 Abs. 3 Nr. 1 und 2 anerkennen;
2. die Befugnis von Hilfsfachverständigen auf Abnahme von Prüfungen entweder von Kraftfahrzeugen oder von Kraftfahrzeugführern oder von Fahrlehrern beschränken.

(6) Gibt die Tätigkeit eines amtlich anerkannten Sachverständigen Anlaß zu Zweifeln an seiner Eignung, so kann der Straßenverkehrsreferent GG. eine Nachprüfung anordnen.

(7) Der Straßenverkehrsreferent GG. kann vorbehaltlich der sonstigen Rechte aus den Anstellungsverträgen die Ausübung der Sachverständigentätigkeit jederzeit untersagen.

§ 2

(1) Die Befugnisse derjenigen Sachverständigen, die vom Reichsverkehrsminister, vom Reichspostminister, von dem Chef der Wehrmachtteile und dem Reichsführer SS und Chef der Deutschen Polizei im Reichsministerium des Innern oder von den ihnen bestimmten Dienststellen je für den Bereich der betreffenden Verwaltungen anerkannt worden sind, bleiben auch innerhalb der Grenzen des Generalgouvernements bestehen. Gleiches gilt für diejenigen Sachverständigen, die vom Reichsführer SS für die unter Waffen stehenden Teile der SS oder vom Korpsführer des Nationalsozialistischen Kraftfahr-Korps für die Reichs- und Motorfahrerschulen und die Motorführer an den technischen Schulen und Hochschulen anerkannt worden sind.

(2) Mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Eisenbahnen und des Leiters der Abteilung Post im Amt des Generalgouverneurs kann der Straßenverkehrsreferent GG. den für diese Verwaltungen anerkannten Sachverständigen die Befugnis zur Abnahme von Prüfungen im Sinne des § 1 Abs. 1 Satz 1 allgemein oder im Einzelfall übertragen.

sowana; z tego przynajmniej rok przypadnie na pracę w fabryce samochodów lub w odpowiednim warsztacie samochodowym;

3. dokładnej znajomości budowy i napędu oraz całkowitej pewności i zręczności w prowadzeniu pojazdów mechanicznych tych rodzajów napędu i klas, dla badania których stawia wniosek o uznanie jako rzeczoznawca;
4. dokładnej znajomości przepisów o ruchu drogowym;
5. wystarczającej znajomości języka niemieckiego.

(4) Dowód do ust. 3 p. 3—5 przeprowadzić należy drogą egzaminu przed władzą, wyznaczoną przez Referenta Ruchu Drogowego GG. (komisja egzaminacyjna dla rzeczoznawców pojazdów mechanicznych). Regulamin egzaminacyjny dla komisji egzaminacyjnej wyda Referent Ruchu Drogowego GG.

(5) Referent Ruchu Drogowego GG. może ogólnie lub w pojedynczym wypadku zezwolić na wyjątki od warunków uznania lub, gdy chodzi o rzeczoznawców pomocniczych, może w przedmiocie uprawnienia do badania zarządzić specjalne ograniczenia. W szczególności może:

1. uznać rzeczoznawców pomocniczych z zwolnieniem od przepisów § 1 ust. 3 p. 1 i 2;
2. ograniczyć uprawnienie rzeczoznawców pomocniczych do przeprowadzenia badań (egzaminów) albo pojazdów mechanicznych albo kierowców pojazdów mechanicznych lub nauczycieli jazdy.

(6) Jeżeli czynność uznanego przez urząd rzeczoznawcy daje powód do wątpliwości o jego kwalifikacjach, wtedy Referent Ruchu Drogowego GG. zarządzić może dodatkowy egzamin.

(7) Referent Ruchu Drogowego GG. może — z zastrzeżeniem innych praw, wynikających z umów pracy — zakazać wykonywanie czynności rzeczoznawcy.

§ 2

(1) Uprawnienia tych rzeczoznawców, którzy uznani zostali przez Ministra Komunikacji Rzeszy, Ministra Poczty Rzeszy, Szefów części składowych Sił zbrojnych oraz przez Dowódcę Rzeszy SS i Szefa Policji Niemieckiej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Rzeszy lub przez urzędy, wyznaczone przez nich dla zakresu odnośnej administracji, pozostają również w granicach obszaru Generalnego Gubernatorstwa w mocy. To samo odnosi się do tych rzeczoznawców, którzy przez Dowódcę Rzeszy SS uznani zostali dla uzbrojonych części składowych SS lub przez Dowódcę Korpusu NSKK dla Szkół Sportu Rzeszy i Szkół Sportu Motorowego oraz dla szturmowych kompanij motorowych przy szkołach technicznych i wyższych.

(2) Za zgodą Kierownika Wydziału Kolei i Kierownika Wydziału Poczty przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może Referent Ruchu Drogowego GG. przenieść ogólnie lub w poszczególnym wypadku na uznanych dla tych administracyj rzeczoznawców uprawnienie do przeprowadzenia egzaminów w myśl § 1 ust. 1 zdanie 1.

(3) Mit Zustimmung des Straßenverkehrsreferenten GG. können die auf Grund der Verordnung des Reichsverkehrsministers und des Reichsministers des Innern über Sachverständige für den Kraftfahrzeugverkehr vom 6. Januar 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 23) anerkannten Sachverständigen im Gebiete des Generalgouvernements Prüfungen im Sinne des § 1 Abs. 1 Satz 1 vornehmen.

§ 3

(1) Bei dem Straßenverkehrsreferenten GG. wird für das Gebiet des Generalgouvernements eine Prüfstelle gebildet.

(2) Die Prüfstelle führt die Bezeichnung „Technische Prüfstelle für den Kraftfahrzeugverkehr im Generalgouvernement“.

(3) Der Prüfstelle gehören alle nach § 1 anerkannten Sachverständigen und Hilfsfachverständigen an. Sie können in ein Angestelltenverhältnis bei der Prüfstelle übernommen werden.

(4) Der Leiter der Prüfstelle wird vom Straßenverkehrsreferenten GG. ernannt.

(5) Die Prüfstelle hat für die ordnungsmäßige Durchführung der den Sachverständigen übertragenen Aufgaben zu sorgen, deren Erfahrungen zu sammeln und auszuwerten und andere ihr vom Straßenverkehrsreferenten GG. übertragenen Arbeiten auszuführen.

§ 4

Die Gebühren für das Tätigwerden der Sachverständigen sind vor Beginn der Prüfung an dieselben zu zahlen und von den Sachverständigen in voller Höhe an die Prüfstelle abzuführen. Dies gilt auch für die im § 2 Abs. 2 und 3 genannten Prüfungen.

§ 5

(1) Sachverständige oder Hilfsfachverständige, die nicht in ein Angestelltenverhältnis bei der Prüfstelle übernommen werden, können für ihre Tätigkeit Vergütungen nach besonderen Richtlinien erhalten, die der Straßenverkehrsreferent GG. mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs erläßt.

§ 6

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1941 in Kraft.

Krakau, den 29. November 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

Verordnung

über die Ausbildung von Kraftfahrzeugführern.

Vom 29. November 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichsfanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I. S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Wer im Gebiet des Generalgouvernements beruflich Personen zu Führern von Kraftfahrzeugen, zu deren Führung eine Fahrerlaubnis erforderlich ist, ausbilden will (Fahrlehrer), bedarf

(3) Za zgodą Referenta Ruchu Drogowego GG. mogą rzeczoznawcy, uznani na podstawie rozporządzenia Ministra Komunikacji Rzeszy i Ministra Spraw Wewnętrznych Rzeszy o rzeczoznawcach ruchu pojazdów mechanicznych z dnia 6 stycznia 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 23), przeprowadzać egzamina w myśl § 1 ust. 1 zdanie 1.

§ 3

(1) Przy Referencie Ruchu Drogowego GG. tworzy się dla obszaru Generalnego Gubernatorstwa urząd egzaminacyjny.

(2) Urząd egzaminacyjny nosi nazwę „Techniczny Urząd Egzaminacyjny dla ruchu pojazdów mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie“.

(3) Do Urzędu Egzaminacyjnego należą wszyscy uznani w myśl § 1 rzeczoznawcy i rzeczoznawcy pomocniczy. Mogą oni być przejęci w charakterze pracowników przy Urzędzie Egzaminacyjnym.

(4) Kierownika Urzędu Egzaminacyjnego mianuje Referent Ruchu Drogowego GG.

(5) Urząd Egzaminacyjny winien dbać o prawidłowe przeprowadzenie zadań poruczonych rzeczoznawcom, o gromadzenie i wyzyskiwanie ich doświadczeń i wykonywanie prac, powierzonych im przez Referenta Ruchu Drogowego GG.

§ 4

Oplaty za działalność rzeczoznawców winny być im uiszczane przed rozpoczęciem egzaminu i odprowadzane przez rzeczoznawców w pełnej wysokości do Urzędu Egzaminacyjnego. To samo odnosi się do egzaminów, wymienionych w § 2 ust. 2 i 3.

§ 5

(1) Rzeczoznawcy lub rzeczoznawcy pomocniczy, którzy nie będą przejęci w charakterze pracowników przy Urzędzie Egzaminacyjnym, mogą za swoje czynności otrzymywać wynagrodzenia według szczególnych norm, które wyda Referent Ruchu Drogowego GG. za zgodą Kierownika Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 29 listopada 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Rozporządzenie

o wyszkoleniu kierowców pojazdów mechanicznych

Z dnia 29 listopada 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Kto na obszarze Generalnego Gubernatorstwa podejmuje się zawodowego szkolenia osób (nauczyciel jazdy) na kierowców pojazdów mechanicznych, dla których prowadzenia wymagane

der Erlaubnis. Die Erlaubnis berechtigt zur Vornahme von Übungsfahrten, zur Begleitung und Beaufsichtigung der auszubildenden Person bei der Prüfungsfahrt und bei Fahrten bis zur Entscheidung über den Antrag auf Erteilung der Fahrerlaubnis. Die Erlaubnis darf sich nur auf die Ausbildung von Kraftfahrzeugführern auf Fahrzeugen der Betriebsart und Klasse des Führerscheins des Fahrlehrers erstrecken. Die Erlaubnis wird nur bei Bedürfnis und unter Vorbehalt des Widerrufs solchen Personen erteilt, die das 25. Lebensjahr vollendet haben und für eine gewissenhafte und gründliche Ausbildung volle Gewähr bieten.

(2) Der Fahrlehrer hat die Erlaubnis durch eine Bescheinigung auf vorgeschriebenem Vordruck (Fahrlehrerschein) nachzuweisen; der Schein ist bei Fahrten mit FahrSchülern mitzuführen und den zuständigen Amtspersonen und amtlich anerkannten Sachverständigen auf Verlangen vorzuzeigen.

§ 2

Die Erlaubnis wird vom Referenten für Straßenverkehr im Amt des Generalgouverneurs (Straßenverkehrsreferent GG.) erteilt; er kann seine Befugnis auf die Distriktschefs (Referenten für Straßenverkehr) übertragen.

§ 3

(1) Die Erlaubnis wird nur auf Antrag erteilt. Dem Antrag auf Erteilung der Erlaubnis sind beizufügen

- a) ein eigenhändig geschriebener Lebenslauf, der insbesondere Art und Dauer der Beschäftigung mit Kraftfahrzeugen angibt;
- b) Nachweise über die Tätigkeit als Kraftfahrzeugführer;
- c) Urschrift oder amtlich beglaubigte Abschrift des Führerscheins;
- d) eine Erklärung, für welche Betriebsart und Klasse von Kraftfahrzeugen die Erlaubnis beantragt wird;
- e) der Nachweis über das Vorhandensein eines geeigneten Lehrraumes und geeigneter Lehrmittel;
- f) der Nachweis über den Abschluß einer Haftpflichtversicherung mit einer Deckung bis zur Höhe folgender Höchstbeträge:
 1. Im Falle der Tötung oder Verletzung eines Menschen bis zu einem Kapitalbetrag von 50 000 Zloty oder bis zu einem Rentenbetrage von jährlich 3 000 Zloty;
 2. im Falle der Tötung oder Verletzung mehrerer Menschen durch dasselbe Ereignis, unbeschadet der in Nr. 1 bestimmten Grenzen, bis zu einem Kapitalbetrage von insgesamt 150 000 Zloty oder bis zu einem Rentenbetrage von jährlich 9 000 Zloty;
 3. im Falle der Sachschädigung, auch wenn durch dasselbe Ereignis mehrere Sachen beschädigt werden, bis zum Betrags von 10 000 Zloty.

(2) Die Genehmigungsbehörde hat zu prüfen, ob die persönlichen Verhältnisse den Antragsteller als Fahrlehrer geeignet erscheinen lassen. Insbesondere hat sie einen Strafregisterauszug und ein polizeiliches Führungszeugnis anzufordern. Soll die Erlaubnis durch den Distriktschef (Refe-

rest) ist ein Verbot der Erteilung der Erlaubnis, bis der Antragsteller die Erlaubnisbehörde nachweist, dass er sich von dem Verbot befreit hat.

jest pozwolenie jazdy, potrzebuje zezwolenia. Zezwolenie uprawnia do podjęcia jazd ćwiczebnych, do towarzyszenia i nadzoru podlegających szkoleniu osób przy jeździe egzaminacyjnej i przy jazdach aż do rozstrzygnięcia wniosku o udzielenie pozwolenia jazdy. Zezwolenie obejmować może jedynie szkolenie na kierowców pojazdów mechanicznych na pojazdach rodzaju napędu i klasy, oznaczonych w pozwoleniu na prowadzenie pojazdów mechanicznych, posiadanych przez nauczyciela jazdy. Zezwolenia udziela się tylko w razie potrzeby i z zastrzeżeniem odwołania takim osobom, które ukończyły 25 rok życia i dają pełną rękojmię sumiennego i gruntownego szkolenia.

(2) Nauczyciel jazdy winien zezwolenie udowodnić zaświadczeniem, wystawionym na przepisany formularz (pozwolenie na nauczyciela jazdy); zaświadczenie należy nosić przy sobie w czasie jazdy z uczniami jazdy i okazać na żądanie właściwych osób urzędowych i urzędowo uznanych biegłych.

§ 2

Zezwolenia udziela Referent Ruchu Drogowego przy Urzędzie Generalnego Gubernatora (Referent Ruchu Drogowego GG.); powyższe uprawnienie może on przenieść na Szefów Okręgów (Referentów Ruchu Drogowego).

§ 3

(1) Zezwolenia udziela się tylko na wniosek. Do wniosku o udzielenie zezwolenia należy dołączyć:

- a) własnoręcznie napisany życiorys ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju i okresu zatrudnienia przy pojazdach mechanicznych;
- b) dowody czynności jako kierowca pojazdów mechanicznych;
- c) oryginał lub urzędowo uwierzytelniony odpis pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych;
- d) oświadczenie, jakiego rodzaju napędu i klasy pojazdów mechanicznych wniosek o udzielenie zezwolenia dotyczy;
- e) dowód odnośnie do posiadania stosownego pomieszczenia i odpowiednich środków nauczania;
- f) dowód odnośnie do zawarcia umowy ubezpieczeniowej co do odpowiedzialności z pokryciem do wysokości następujących sum maksymalnych:
 1. w przypadku zabicia lub uszkodzenia człowieka do kwoty kapitałowej 50.000 złotych albo do kwoty 3.000 złotych rocznej renty;
 2. w przypadku zabicia lub uszkodzenia więcej ludzi na skutek tego samego zdarzenia, niezależnie od granic, ustalonych pod p. 1, do łącznej kwoty kapitałowej 150.000 złotych albo do kwoty 9.000 złotych rocznej renty;
 3. w przypadku uszkodzenia rzeczy, także gdy więcej rzeczy wskutek tego samego zdarzenia uległo uszkodzeniu, do kwoty 10.000 złotych.

(2) Władza udzielająca zezwolenia winna zbadać, czy osobiste stosunki wnioskodawcy pozwalają go uznać za uzdolnionego na nauczyciela jazdy. W szczególności winna zażądać wyciągu z rejestru karnego oraz policyjnego świadectwa moralności. O ile zezwolenia udziela Szef Okręgu

renten für Straßenverkehr) erteilt werden, so ist durch Anfrage beim Straßenverkehrsreferenten GG. festzustellen, was etwa Nachteiliges über den Antragsteller bekannt ist.

(3) Ergeben die Feststellungen, daß der Antragsteller als Fahrlehrer geeignet erscheint, so übersendet die Behörde den Antrag nebst Anlagen dem amtlich anerkannten Sachverständigen zur Vornahme der Prüfung des Antragstellers über seine Befähigung zur Ausbildung von Kraftfahrzeugführern und zur Prüfung der vorhandenen Lehrmittel. Die Kosten der Prüfung trägt der Antragsteller.

(4) Für Beamte, Angestellte und Arbeiter des Generalgouvernements, die als Fahrlehrer verwendet werden sollen, kann die Erlaubnis nur von der vorgesetzten Dienststelle beantragt werden.

(5) Fahrlehrern, welchen die Ausbildungserlaubnis auf Grund der Verordnung des Reichsverkehrsministers über die Ausbildung von Kraftfahrzeugführern vom 21. Dezember 1933 (Reichsgezebl. 1934 I S. 13) in der Fassung vom 5. Oktober 1934 (Reichsgezebl. I S. 917) mit den Änderungen vom 13. November 1937 (Reichsgezebl. I S. 1254) und vom 16. April 1940 (Reichsgezebl. I S. 646) erteilt worden ist, kann die Erlaubnis für das Generalgouvernement ohne Fahrlehrerprüfung erteilt werden.

§ 4

(1) Die Fahrlehrerprüfung erfolgt durch einen amtlich anerkannten Sachverständigen.

(2) Der Sachverständige bestimmt Ort und Zeit der Prüfung. Die Prüfungsgebühren sind im voraus zu leisten.

(3) Der Prüfling hat sich durch Vorlage seines Führerscheins über seine Person auszuweisen.

(4) Die Prüfungssprache ist deutsch; die Prüfung kann im Einverständnis mit dem Leiter der Technischen Prüfstelle für den Kraftfahrzeugverkehr im Generalgouvernement in polnischer Sprache abgenommen werden. Der Prüfling hat gründliche Kenntnis der behördlichen Vorschriften und die Fähigkeit nachzuweisen, in leichtverständlicher Weise sachgemäße Belehrungen über die Gegenstände zu geben, deren Kenntnis in der Führerprüfung verlangt wird. Der Prüfling hat nachzuweisen, daß er in der Führung von Kraftfahrzeugen der Betriebsart und Klassen, für deren Prüfung der Fahrlehrerschein beantragt wird, vollständig sicher und gewandt ist.

(5) Die Prüfung zwecks Ausdehnung einer Ausbildungserlaubnis für Kraftfahrzeuge derselben Betriebsart auf andere Klassen beschränkt sich auf den Nachweis der Beherrschung des Kraftfahrzeugs.

(6) Über die zur Prüfung zugelassenen Personen und über das Prüfungsergebnis hat die Technische Prüfstelle für den Kraftfahrzeugverkehr im Generalgouvernement ein Verzeichnis (Fahrlehrerverzeichnis) nach vorgeschriebenem Muster unter fortlaufender Nummer zu führen.

§ 5

(1) Nach Abschluß der Prüfung hat der Sachverständige unter Rücksendung des Antrages und seiner Anlagen unverzüglich der nach § 2 zustän-

(Referent Ruchu Drogowego) należy w drodze informacji u Referenta Ruchu Drogowego GG. ustalić, czy co ujemnego o osobie wnioskodawcy jest wiadome.

(3) O ile ustalenia wykażą, że wnioskodawca okazuje się odpowiednim na nauczyciela jazdy, władza przesyła wniosek wraz z załącznikami urzędowo uznanemu biegłemu celem poddania wnioskodawcy egzaminowi co do jego uzdolnienia do szkolenia kierowców pojazdów mechanicznych oraz badaniu jego środków nauczania. Koszty egzaminu ponosi wnioskodawca.

(4) Dla urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych Generalnego Gubernatorstwa, mających być użytymi jako nauczyciele jazdy, może być wniosek o udzielenie zezwolenia uskuteczniiony jedynie przez przełożoną władzę służbową.

(5) Nauczycielom jazdy, którym zezwolenie szkolenia udzielone zostało na podstawie rozporządzenia Ministra Komunikacji Rzeszy odnośnie do szkolenia kierowców pojazdów mechanicznych z dnia 21 grudnia 1933 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. 1934 I str. 13) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 5 października 1934 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 917) ze zmianami z dnia 13 listopada 1937 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1254) i z dnia 16 kwietnia 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 646), może być zezwolenie na nauczyciela jazdy na obszarze Generalnego Gubernatorstwa bez egzaminu udzielone.

§ 4

(1) Egzamin na nauczyciela jazdy uskuteczniowany urzędowo uznany biegły.

(2) Biegły oznacza miejsce i czas egzaminu. Opłaty egzaminacyjne należy uiścić z góry.

(3) Kandydat winien co do swej osoby wylegitymować się pozwoleniem na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

(4) Językiem egzaminacyjnym jest język niemiecki; w porozumieniu z kierownikiem Technicznego Urzędu Badania Ruchu Pojazdów Mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie może egzamin odbyć się w języku polskim. Kandydat winien wykazać gruntowną znajomość urzędowych przepisów oraz zdolność udzielania w łatwy i zrozumiały sposób rzeczowych pouczeń co do przedmiotów, których znajomość jest przy egzaminie na kierowców wymagana. Kandydat winien wykazać zupełną pewność i zręczność w prowadzeniu pojazdów mechanicznych tego rodzaju napędu i klasy, co do których egzamin o udzielenie pozwolenia na nauczyciela jazdy został zawnioskowany.

(5) Egzamin mający na celu rozszerzenie zezwolenia na szkolenie pojazdów mechanicznych tego samego rodzaju napędu na inne klasy, ogranicza się do wykazania opanowania pojazdu mechanicznego.

(6) Odnosnie do dopuszczonych do egzaminu osób oraz wyniku egzaminu winien Techniczny Urząd Badania Ruchu Pojazdów Mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie prowadzić wykaz (wykaz nauczycieli jazdy) według przepisanej wzoru z bieżącym numerem.

§ 5

(1) Po ukończeniu egzaminu winien biegły przy zwrocie wniosku i jego załączników niezwłocznie o wyniku zawiadomić właściwą w myśl § 2

digen Behörde über das Ergebnis zu berichten; hierbei ist die Nummer anzugeben, unter der die Eintragung in das Fahrlehrerverzeichnis erfolgt ist.

(2) Mit Zustimmung des Leiters der Technischen Prüfstelle für den Kraftfahrzeugverkehr im Generalgouvernement kann die Prüfung im Falle des Nichtbestehens einmalig wiederholt werden.

§ 6

(1) Die nach § 2 zuständige Behörde hat über die von ihr ausgestellten Fahrlehrerscheine ein Verzeichnis nach vorgegebenem Muster mit laufender Nummer zu führen; die Nummer ist im Fahrlehrerschein anzugeben.

(2) Der Fahrlehrerschein der Klasse 2 berechtigt auch zur Ausbildung von Führern auf Kraftfahrzeugen der Klasse 3.

(3) Soll durch den Distriktschef (Referenten für Straßenverkehr) ein Fahrlehrerschein erweitert oder eine zweite Ausfertigung erteilt werden, so ist durch Anfrage beim Straßenverkehrsreferenten GG. festzustellen, was etwa Nachteiliges über den Antragsteller bekannt ist. Von jeder Verjagung der Erlaubnis oder Ausstellung einer zweiten Ausfertigung eines Fahrlehrerscheins sowie von jedem Widerruf hat der Distriktschef (Referent für Straßenverkehr) unverzüglich dem Straßenverkehrsreferenten GG. Mitteilung zu machen. Bei Verjagung und Widerruf sind die Gründe kurz mitzuteilen.

§ 7

Werden Tatsachen festgestellt, die den Inhaber einer Ausbildungserlaubnis als Fahrlehrer ungeeignet erscheinen lassen, so kann ihn die Erlaubnis von der nach § 2 zuständigen Behörde entzogen werden. Mit der Entziehung der Erlaubnis zum Führen von Kraftfahrzeugen entfällt die Erlaubnis zur Ausbildung. Der Fahrlehrerschein ist abzuliefern.

§ 8

(1) Die Befugnis der Chefs der Wehrmachtsteile, des Reichsministers der Luftfahrt, des Reichsverkehrsministers, des Reichsministers des Innern, des Reichspostministers und des Reichsführers SS zur Bestimmung derjenigen Stellen oder Personen, die jeweils für den Dienstbereich ihrer Verwaltung zur Abhaltung der Fahrlehrerprüfung sowie zur Erteilung und Entziehung der Erlaubnis zur Ausbildung von Kraftfahrzeugführern berechtigt sind, bleibt unberührt. Gleiches gilt für die Befugnisse des Korpsführers des Nationalsozialistischen Kraftfahr-Korps für die Reichs- und Motorportschulen und die Motorstürme an den Technischen Schulen und Hochschulen.

(2) Beantragt der Inhaber eines nach Abs. 1 ausgestellten Fahrlehrerscheins nach Dienstentlassung einen entsprechenden Fahrlehrerschein gemäß § 6, so hat die nach § 2 zuständige Behörde nach § 3 zu verfahren. Die Fahrlehrerprüfung fällt fort.

§ 9

Wer den Vorschriften dieser Verordnung zuwiderhandelt, wird mit Geldstrafe bis zu 1000 Zloty bestraft. In besonders schweren Fällen kann auf Gefängnis erkannt werden.

władzę; równocześnie podać należy numer, pod którym dokonano wpisu do wykazu nauczycieli jazdy.

(2) Za zgodą Kierownika Technicznego Urzędu Badania Ruchu Pojazdów Mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie może być egzamin w razie ujemnego wyniku jednorazowo powtórzony.

§ 6

(1) Właściwa w myśl § 2 władza, winna prowadzić wykaz wystawionych przez nią pozwoleń na nauczyciela jazdy według przepisanej wzoru z numerem bieżącym; numer winien być przytoczony w pozwoleniu na nauczyciela jazdy.

(2) Pozwolenie na nauczyciela jazdy klasy 2 uprawnia również do szkolenia na kierowców pojazdów mechanicznych klasy 3.

(3) O ile Szef Okręgu (Referent Ruchu Drogowego) rozszerzać ma pozwolenie na nauczyciela jazdy albo udzielać drugiego egzemplarza, wówczas należy w drodze informacji u Referenta Ruchu Drogowego GG. ustalić, czy co ewentualnie ujemnego o osobie wnioskodawcy jest wiadome. O każdej odmowie udzielenia zezwolenia albo wystawienia drugiego egzemplarza pozwolenia na nauczyciela jazdy, jak również o każdym odwołaniu, winien Szef Okręgu (Referent Ruchu Drogowego) niezwłocznie zawiadomić Referenta Ruchu Drogowego GG. Powody odmowy i odwołanie należy krótkim uzasadnieniem podać do wiadomości.

§ 7

W razie stwierdzenia faktów wykazujących, że posiadacz pozwolenia na szkolenie nie nadaje się na nauczyciela jazdy, może właściwa w myśl § 2 władza zezwolenie cofnąć. Z cofnięciem pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych traci ważność pozwolenie na szkolenie. Pozwolenie na nauczyciela jazdy należy zwrócić.

§ 8

(1) Uprawnienie Szefów części składowych Sił Zbrojnych, Ministra Lotnictwa Rzeszy, Ministra Komunikacji Rzeszy, Ministra Spraw Wewnętrznych Rzeszy, Ministra Poczty Rzeszy i Dowódcy Rzeszy SS do wyznaczenia tych władz albo osób, które każdorazowo dla służbowego zakresu ich administracji uprawnione są do odbywania egzaminów na nauczycieli jazdy, jak również do udzielenia albo odwołania zezwolenia na szkolenie kierowców pojazdów mechanicznych, pozostaje nienaruszone. To samo odnosi się do uprawnień Dowódcy Korpusu NSKK, dla Szkół Sportu Rzeszy i Szkół Sportu Motorowego oraz dla szturmowych kompanij motorowych przy szkołach technicznych i wyższych.

(2) O ile posiadacz wystawionego stosownie do ust. 1 pozwolenia na nauczyciela jazdy składa po zwolnieniu ze służby wniosek o udzielenie pozwolenia na nauczyciela jazdy w myśl § 6, winna właściwa według § 2 władza postąpić według przepisu § 3. Egzamin na nauczyciela jazdy nie jest wymagany.

§ 9

Kto wykracza przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia, karany będzie grzywną do wysokości 1000 złotych. W wypadkach szczególnie ciężkich może być orzeczona kara więzienia.

§ 10

Erlaubnisse zum Betrieb einer Fahrschule, die auf Grund des Rechts des ehemaligen polnischen Staates sowie auf Grund anderer, insbesondere örtlicher Vorschriften erteilt worden sind, verlieren am 30. April 1941 ihre Gültigkeit.

§ 11

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1941 in Kraft.

Krakau, den 29. November 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 10

Udzielone na podstawie przepisów prawa byłego państwa polskiego jak również na podstawie innych, a zwłaszcza miejscowych przepisów, zezwolenie na prowadzenie szkoły jazdy, tracą z dniem 30 kwietnia 1941 r. ważność.

§ 11

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 29 listopada 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Herausgegeben von der Abteilung Gesehgebung im Amt des Generalgouverneurs, Krakau 20, Außenring 46 (Regierungsgebäude).
Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststraße 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (R.M. 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der Seitige Bogen zu Zloty 0,60 (R.M. 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postfach 110. Bezüher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postsparkonto Warschau Nr. 400, Bezüher im deutschen Reichsgebiet auf das Postsparkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: BBIGG. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 46 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14,40 (RM. 7,20) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM. 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GG. I wzgl. II.

Das Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

wird im Generalgouvernement durch die

**Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs
Krakau 1, Postschlieffach 110**

ausgeliefert.

Bestellungen sind dorthin zu richten. Der Bezugspreis kann auf das Post-scheckkonto Warschau Nr. 400 eingezahlt werden.

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

wydawany będzie na obszarze Generalnego Gubernatorstwa
przez

**urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora
Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110**

Zamówienia należy kierować pod wyżej wymieniony adres. Cenę prenumeraty wpłacić można na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400.

Das Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

wird nach dem deutschen Reichsgebiet durch die

**Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs
Krakau 1, Postschlieffach 110**

ausgeliefert.

Bestellungen sind dorthin zu richten. Der Bezugspreis kann auf das Post-scheckkonto Berlin Nr. 41800 eingezahlt werden.